

Ps 90 (89) /wg BT wyd. 4/

¹ *Błaganie Mojżesza, męża Bożego.*

Panie, Ty dla nas byłeś ucieczką
z pokolenia na pokolenie.

² Zanim góry narodziły się w bólach,
nim ziemia i świat powstały,
od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem.

³ W proch każesz powracać śmiertelnym,
i mówisz: «Synowie ludzcy, wracajcie!»

⁴ Bo tysiąc lat w Twoich oczach
jest jak wczorajszy dzień, który minął,
niby straż nocna.

⁵ Porywasz ich: stają się jak sen poranny,
jak trawa, co rośnie:

⁶ rankiem kwitnie i jest zielona,
wieczorem więdnie i usycha.

⁷ Zaiste, Twój gniew nas niszczy,
trwoży nas Twe oburzenie.

⁸ Stawiasz przed sobą nasze winy,
nasze skryte grzechy w świetle Twojego oblicza.

⁹ Bo wszystkie dni nasze płyną pod Twoim gniewem;
kończymy nasze lata jak westchnienie.

¹⁰ Miarą naszych lat jest lat siedemdziesiąt
lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt;
a większość z nich to trud i marność:
bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.

¹¹ Któż potrafi zważyć ogrom Twojego gniewu
i kto może doświadczyć mocy Twego oburzenia?

¹² Naucz nas liczyć dni nasze,
abyśmy osiągnęli mądrość serca.

¹³ Powróć, o Panie, dokądże jeszcze...?
I bądź litościwy dla sług Twoich!

¹⁴ Nasyć nas z rana swoją łaskawością,
abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.

¹⁵ Daj radość według [miary] dni, w których nas przygniotłeś,
i lat, w których zazналиśmy niedoli.

¹⁶ Niech sługom Twoim ukaże się Twe dzieło,
a chwała Twoja nad ich synami!

¹⁷ A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami!
I wspieraj pracę rąk naszych,
wspieraj dzieło rąk naszych!

Panie, Ty dla nas byłeś ucieczką. Psalm 90 rozpoczyna pochwała na cześć Boga, który jest „ucieczką”, czyli zapewnia ratunek i schronienie swojemu ludowi. Psalmista podkreśla majestat Boga, który w odróżnieniu od stworzonego przezeń świata nie ma początku ani kresu. On jest Panem czasu i jemu nie podlega.

W proch każesz powracać śmiertelnym. Bóg daje życie i wyznacza dla stworzeń jego kres. Średnia miara ludzkiego życia to siedemdziesiąt, albo osiemdziesiąt lat. W perspektywie upływających wieków ludzkiej historii, a tym bardziej stworzonego świata, to bardzo niewiele. W swym przemijaniu życie człowieka podobne jest do wizji sennych, czy jednodniowego istnienia trawy, wysuszonej szybko w słońcu pustyni. Dlatego istotne było wtedy i jest także dzisiaj, by szanować każdy dzień i dobrze wykorzystać dany nam czas życia.

Zaiste, Twój gniew nas niszczy. Trudno przyjąć nam taką perspektywę, w której nad życiem ludzkim ciąży nieustannie gniew i oburzenie Boga. Ich skutkiem ludzkie życie jest trudne i szybko dobiega końca. W rzeczywistości to wina ludzkich grzechów. Bóg zna je wszystkie, także te ukryte przed okiem ludzkim. „Gniew Boga” stoi na straży sprawiedliwości.

Bądź litościwy dla sług Twoich. Prośba o litość i łaskawość, którą psalmista kieruje do Boga, dotyczy całego narodu. Tylko Boże miłosierdzie może sprawić, że odmieni się los i zamiast dni niedoli nadejdą dni radości. Jakże by chcieli, aby trwała ona już do końca ich życia. Niech słowa tej modlitwy pomogą i nam prosić dzisiaj o Boże błogosławieństwo i pomoc.

Panie Boże, niech sługom Twoim ukaże się Twe dzieło i dobroć Twoja niech będzie nad nami. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv